

I./2. fejezet: A betegségre adott pszichés válaszok és azok pszichoterápiás kezelése

Az orvos pszichoterápiás alapfeladata, hogy értse meg a beteg szubjektíve hogyan éli meg a betegségét. Amennyiben a betegség lelki problémát okoz, azt tudja megfelelő pszichoterápiás beavatkozásokkal enyhíteni.

A megfelelő pszichoterápiás beavatkozás befolyásolja a betegségre adott érzelmi és magatartásbeli választ, csökkenti a feszültséget és javítja a betegség kimenetelét.

Bevezetés

Mind az ambuláns, mind az osztályos kezelés során óriási különbségeket figyelhetünk meg abban, hogy ki milyen módon éli meg a betegségét. Van, aki gyógyíthatatlan, halálos kimenetelű betegségére nagyfokú bölcsességgel, önfegyelemmel és humorral tud reagálni. Van, aki egy gyors és enyhe lefolyású, teljes gyógyulással járó betegségre rettegéssel, reménytelenséggel, vagy dühvel reagál. Az orvosnak figyelnie kell arra, hogy a páciens pszichésen, hogyan reagál a betegségre. Amennyiben a betegségre adott lelki reakció negatív hatással van a betegre, a kezeléssel való együttműködésre és a beteg társas működésére, akkor az orvosnak pszichoterápiás eszközökkel segítséget kell nyújtania.

Esetbemutató

36 éves egészségügyi dolgozó, nőbeteg csomókat észlelt a jobb emlőjében. Felmerült benne, hogy rákos folyamatról van szó, ami megrémítette. Azt gondolta, hogy ha rák, akkor az emlőeltávolítással jár, amit nem bírt volna elviselni. Ettől való félelmében nem keresett segítséget. Lelki problémák miatt pszichoterápiás osztályos kezelésre került, ahol a csomókat említette orvosának. Kivizsgálása során rosszindulatú daganatot találtak, majd műtéti eltávolítást, és azt követő citosztatikus kezelést javasoltak. A páciens a folyamat során több alkalommal elbizonytalanodott abban, hogy részt vegyen-e a kezelésben. Öngyilkossági gondolatok, késztetések léptek fel, illetve a kezelés elkerülésével a kezeletlen betegség természetes lefolyására bízta volna életét.

Nézze meg a kapcsolódó filmet!

Anamnéziséből kiemelendő, hogy szociális támasz szempontjából különösen veszélyeztetett helyzetben volt. Születése után intézetbe adták, szüleit nem ismerte. Nevelőszülőkhöz került, akik súlyosan és ismételt bántalmazták gyermekkorában. Gyermek születése után post partum depresszió és kényszerbetegség alakult ki nála. Férje elhagyta, illetve peres úton elérte, hogy lányát csak ritkán, nevelési tanácsadóban gyermekvédelmi szakemberek jelenlétében láthassa. Férje lányát ellene nevelte. Néhány barátnőjén illetve pszichoterapeutáin kívül kevés támasza volt.

Ismétlődő depressziós epizód, instabil hangulata, korábbi szuicid gondolatok és kísérletek miatt különös figyelmet igényelt. A betegségre adott maladaptív válasz kockázata nála magas volt ([Nézze meg a videót!](#)).